Друго по-важно отличие между Западното и Източното наречие е изговарянето на буквата Д и А, въ Западното наречие ~~тѣ~~ се изговарят като просто е, когато въ Източното тѣ се изговарят условно ~~и малко~~ ~~е~~ въ някои случаи като ~~ѫ~~ е въ някои като е; ~~а~~ ~~въ редки случаи~~ ~~и въ двете наречия при разни отношения~~ ~~и е като а~~. по зависимост отъ счетаното ~~по Западното като счетаното~~ на буквите и на ударението. Като мляко, млеко, млечна, цяло, цело, беше, тиеше, ходяше и др. — въ редки някои случаи и въ двете наречия, при разни отношения буквата е се чете и като а, напр. въ Източно цавча, целувам, цена (цѣвча, цѣлувам, цѣна) и въ Западното да се цаним (цѣна) цадим (цѣдя)

Малко едно отличие съставят и остатъкъ тѣ на ѫ, които въ Изт. наречие въ Западни ~~звучѫ~~ тъкъ малъ въ някои думи като я, когато въ Западно не се забелязвят такива остатъки ~~въ Дасъ~~ и въ личното местоимение мъж. род говорено и писано.

За различието между Дат. и Винителния: дали дадѫт, дали сѫ) вкусѫт, кажѫкъ (кажѫсѫ) тлачѫкъ (тлачѫсѫ) ~~Ѫчкамъ~~ (Ѫчкамъ) пѫшкамъ (пѫшкамъ) ~~кѫсамъ, кѫцамъ~~, квѫча (кѫчаквамъ, кѫцамъ) когато въ Западното наречие тия други се оставят като Изт. и (какъ и въ всички други случаи) ~~въ Изт. наречие~~ дали дадѫ, дали вкусѫт, кажѫкъ, тлачѫкъ, ~~Ѫчкамъ~~, пѫшкамъ, кѫцамъ.

Но тѣзи отличия и различия какъ въ гласните тѣ, така и въ останалите тѣ буквите ще говорим по-широко когато въ семъ разглеждаме тѣ букви и звукове на буквите и звуковете на двете наречия.

Колкото за числото, ~~колкото~~ Западното наречие изключително ~~въ Изт. наречие~~ почти на 0 !) ~~но~~ въ твърде рядко ~~на~~ дори и между ~~почти да изчезне~~ ~~не съвсем~~ почти да изчезне въ Собственица България не съществува числото, но въ строго смисъл числото и въ Източна България продължава. е. Защото въ поменатите ~~Ѫ~~ е преобладающо и почти владющо числото ~~на~~ ~~е~~ на тѣзи страни. Доколкото ~~е~~ мени подобно числото а и като се добави сюда и приближаването на ~~Ѫ~~ ~~е~~ ~~Ѫ~~ ~~е~~ ~~Ѫ~~ ~~е~~